

עמ"ת 32851/08/14 - מדינת ישראל נגד ג'וני אשורוב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"ת 32851-08-14 מדינת ישראל נ'
אשורוב(עציר)
לפני כב' השופטת ורדה מרוז

22 אוגוסט 2014

העוררת
נגד
המשיב

מדינת ישראל
ג'וני אשורוב (עציר)

נוכחים:

ב"כ העוררת: עו"ד קרן פינקלס

ב"כ המשיב: עו"ד שי לוי

המשיב הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי ערר על החלטת בית משפט שלום בפתח תקווה (כב' השופט ברגנר) מיום 21.8.14, לפיה הורה בית המשפט לשחרר את המשיב בתנאים מגבילים, בפיקוחה של הגב' תמרה דווידוב, איזוק אלקטרוני, חתימה על ערבויות כספיות והפקדת סך 3,000 ₪.

כנגד המשיב תלוי ועומד כתב אישום מבימ"ש שלום בנתניה ומייחס לו עבירות של התפרצות לרכב בכוונה לגנוב בצוותא, חבלה במזיד ברכב בצוותא וגניבה מרכב בצוותא.

בבקשה שהוגשה עם הגשת כתב האישום, פירטה העוררת את הראיות לכאורה וכן את עברו המכביד של המשיב, קיומו של מאסר מותנה ועל בסיס כל אלו עתרה למעצרו עד לתום ההליכים.

בית משפט קמא קבע קיומן של ראיות לכאורה. בשים לב לעובדה שהעבירות המיוחסות למשיב הינן עבירות רכוש, קבע

עמוד 1

בית משפט קמא קיומה של עילת מעצר הנגזרת מנסיבות ביצוע העבירות המיוחסות למשיב, בשילוב עברו המכביד והמאסר המותנה התלוי ועומד נגדו.

לאחר קבלת שני תסקירים בעניינו של המשיב הורה בית משפט קמא על שחרורו כאמור, וציין, בין היתר, כי חרף עמדת שירות המבחן אשר נמנע מלהמליץ על הערבה גב' דווידוב, סבור הוא כי יש בחלופה שהוצעה כדי לאיין את הסכנה הנשקפת מהמשיב, ומכאן החלטתו.

על החלטה זו משיגה העוררת וטוענת כי לא היה מקום לשחרר את המשיב ובפרט לא היה נכון לשחררו לחלופה אשר נפסלה על ידי שירות המבחן.

לעניין זה גורסת העוררת כי שומה היה על בית משפט קמא ליתן משקל מכריע לעמדת שירות המבחן המהווה גוף מקצועי בעל ניסיון ויידע וכן למאסר המותנה התלוי ועומד נגדו, כמו גם למאסר הממושך שריצה כשנה ומחצה טרם ביצוע העבירה לכאורה דנן. עוד טוענת העוררת כי לא רק בשל החלופה, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על שחרורו של המשיב אלא אף בשל אישיותו, קשריו השוליים והבעייתיות בהתנהלותו.

עוד טוענת, כי שירות המבחן הדגיש שהמשיב לא ערך שינוי משמעותי באורח חייו, כמו גם איננו ער למצבי סיכון עבורו וכן הינו נעדר גבולות פנימיים יציבים.

העוררת מוסיפה וטוענת כי חלופת המעצר מחזירה את המשיב למקום מגוריו, שם יצר קשרים עם גורמים שוליים חדשים, ומכאן סכנת יתר אם ישוחרר.

ב"כ המשיב טען מנגד כי כתב האישום הוגש כנגד המשיב וכנגד נאשם אחר אשר היה הרוח החיה בביצוע העבירות, אף לו הרשעות קודמות רבות ומכבידות וחרף האמור לעיל מצא בית משפט קמא, בהרכב אחר לשחררו לחלופת מעצר, הגם שהערב המוצע הינו בעל עבר פלילי. לפיכך ולו מטעמי אפליה לרעה בלבד - ראוי להשאיר את החלטת בית משפט קמא בעניינו של המשיב על כנה.

עוד הוסיף ב"כ המשיב כי הערבה אשר שירות המבחן פסל אותה בתסקיריו, הומלצה על ידי אותו שירות כערבה טובה וראויה בענינים של אחרים ואף הוכיחה עצמה. בנסיבות אלו עתר שלא ליתן משקל להמלצת שירות המבחן, אשר אינה עולה בקנה אחד עם המלצות קודמות בעניינה. בהינתן העובדה שהעבירות המיוחסות למשיב הינן עבירות רכוש וחלקו בביצוען, לכאורה מועט, טען בא כוחו כי בשלו התנאים לשחרורו ובדין החליט בית משפט קמא כאשר עשה כן.

לאחר עיון בהחלטות בימ"ש קמא, הן בעניינו של המשיב והן בעניין שותפו לכאורה, בתסקירי שירות המבחן ובגיליון הרשעותיו של המשיב, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל.

ערה אנוכי לעובדה ששותפו לכאורה של המשיב שוחרר בתנאים, אולם סבורני כי אין ללמוד גזירה שווה מההחלטה שניתנה בעניינו. שם, שירות המבחן המליץ על שחרורו, כמו גם על הערב שהוצע, וכן ציין כי חל שינוי לטובה בהתנהלותו. בנוסף, שם אין מדובר במאסר מותנה בר הפעלה.

מנגד, בענייננו, שירות המבחן התרשם פעם אחר פעם, הן במקרה דנן והן במפגשים קודמים עם המשיב, כי הוא כלל אינו ער לבעייתיות שבהתנהגותו ואינו נוקט צעדים לשיקום. עוד התרשם שירות המבחן כי משפחתו של המשיב לרבות הערבה, התגייסו למענו תוך ראייה מגוננת וצמצום החלקים הבעייתיים בהתנהלותו. על אף רצונם הכן של בני המשפחה לתמוך במשיב, הם התקשו לקדם אותו ולא התייחסו באורח ענייני למרכיבי הסיכון, תוך שהתמקדו בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות הקשות. מהטעם הזה סבר שירות המבחן כי אין להמליץ על שחרורו ובוודאי לא לחלופה שהוצעה. שירות המבחן הוסיף בהתייחסו לגב' נדיה (אשר סופו של יום לא נקבעה כערבה) כי בעבר פיקחה על המשיב וזה הפר את התנאים אגב פיקוחה.

עמדה זו של שירות המבחן שומטת את היסוד למינוי הערבים.

מבלי לנקוט עמדה באשר לאפשרות לשחרר את המשיב בעתיד לחלופה הולמת, סבורני כי טעה בית משפט קמא כאשר קבע כי יש בידי המפקחת המוצעת כדי לאיין את מסוכנות המשיב בהינתן העובדות המצוינות לעיל.

לכל אלו יש להוסיף כי בעברו של המשיב 4 הרשעות בהפרת הורה חוקית, כאשר האחרונה שבהן משנת 2008. הרשעות אלו כשלעצמן מאששות את עמדת שירות המבחן באשר לסכנה הנשקפת מהמשיב והדרך לאיינה.

אשר על כן, אני מקבלת את הערר ומורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, תוך שמירת זכותו להציע חלופות אחרות אשר תיבחנה בבוא העת אם וכאשר תוצענה.

ניתנה והודעה היום כ"ו אב תשע"ד, 22/08/2014 במעמד הנוכחים.

ורדה מרוז, שופטת